

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 575/2019
22.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Раде Миленковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради иселења, одлучујући о сукобу између Вишег суда у Лесковцу и Апелационог суда у Нишу, о стварној надлежности суда за одлучивање о жалби, у седници одржаној 22.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу, П 4780/10 од 05.12.2018. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Лесковцу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу, П 4780/10 од 05.12.2018. године, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да се исели из породичне куће тужиоца, која се налази у ..., у ул.... бр...., на кп.бр. ... и тужиоцу преда кључеве од наведене породичне куће. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 133.600,00 динара.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу, па је предмет достављен Апелационом суду у Нишу, који се решењем Гж 1490/19 од 17.07.2019. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби у овој правној ствари. По правноснажности решења списе предмета је уступио Вишем суду у Лесковцу, као месно и стварно надлежном.

Виши суд у Лесковцу није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Виши суд у Лесковцу.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 2. Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", број 116/08, ... 13/16), прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности и у извршним и ванпарничним поступцима, док апелациони суд, применом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

У конкретном случају одлучено је о тужби са захтевима за исељење из породичне куће тужиоца и предају кључева куће, што представља имовинско правни спор у коме је предмет тужбеног захтева неновчано потраживање (чинидба). Спор са оваквим захтевом не представља спор о непокретности, како то погрешно налази Виши суд у Лесковцу, јер спорови о непокретностима подразумевају спорове о утврђењу, заснивању и престанку права својине и других стварних права на непокретности. Спорови ради извршења чинидбе на непокретности, нису изузети из правила о споровима мале вредности, па се оцена да ли се ради о спору мале вредности, цени управо у складу са одредбом члана 468. став 1. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари, ради исељења и предаје кључева породичне куће тужиоца, поднета је 23.12.2009. године. У тужби је означена вредност предмета спора износом од 10.000,00 динара, који према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарске противвредности испод 3.000 евра. То значи да се ради о жалби на пресуду у спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, па применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Лесковцу стварно надлежан за одлучивање о жалби на првостепену пресуду.

У складу са изнетим, а на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић